

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ความคาดหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โครงการปฏิรูป

การศึกษานกษัตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541

Aspiration after Graduation of Vocational Certificate Students of The Agricultural Reform

Project for Better Life of Nakhonphanom College of Agriculture and Technology,

Academic Year 1998

โดย

นางสาวธิดาวรรณ แสงสีบัว

น/พ.

ศ 619A

2541

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 33189

วัน, เดือน, ปี 15 ก.ค. 2542

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

ปีการศึกษา 2541

ชื่อเรื่อง ความคาดหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โครงการปฏิรูปการศึกษานเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541

Aspiration after Graduation of Vocational Certificate Students of The Agricultural Reform Project for Better Life of Nakhonphanom College of Agriculture and Technology, Academic Year 1998

ชื่อ-สกุล นางสาวธิดาวรรณ แสงสีบับ

สาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตพืช ภาควิชา วิศวกรรมเกษตร

คณะ วิศวกรรมอุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์รัชดากร พลภักดิ์

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพทั่วไป ความคาดหวังหลังจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษานเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541

ประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในโครงการปฏิรูปการศึกษานเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541 จำนวน 189 คน การวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม จำนวน 189 ชุด และได้รับกลับคืนมา 157 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.07 เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืน นำมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพทั่วไปของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในโครงการปฏิรูปการศึกษานเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย และเป็นผู้มีอายุ 18 ปี ซึ่งมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.00-2.59 มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดนครพนม บิดาและมารดาส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร เป็นผู้ที่มีรายได้น้อยไม่เกิน 2,000 บาทต่อเดือน ระดับการศึกษาของบิดาและมารดาส่วนใหญ่ จบระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 แหล่งเงินทุนในการศึกษาได้รับจากผู้ปกครองมากที่สุด ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาต่อเดือนอยู่ในช่วง 500-1,000 บาทต่อเดือน

ความคาดหวังหลังจบการศึกษาในด้านการศึกษาต่อ พบว่าโดยภาพรวมแล้วนักศึกษามีความคิดเห็นในระดับมาก เกี่ยวกับเหตุผลด้านการศึกษาต่อ และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า เหตุผลที่เลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด มีอยู่ 2 ประการ คือ ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพการงานในอนาคต และอีก 7 รายการที่นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะต้องการมีประสบการณ์ในการศึกษาต่อให้มากยิ่งขึ้น

ความคาดหวังหลังจบการศึกษาในด้านการประกอบอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษามีความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพในระดับปานกลาง มีอยู่ 6 ประการ คือ มีพื้นที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ไม่มีความมั่นใจในการสอบเข้าศึกษาต่อสถานศึกษาอื่น ประสบการณ์พื้นฐานเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ สถานศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ ไกลจากบ้านเกินไป อาชีพที่จะประกอบกิจการเป็นอาชีพที่ทางรัฐบาลกำลังให้การสนับสนุน ผู้ปกครองไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ

ข้อเสนอแนะสำหรับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม และมีรายได้น้อยต่ำ สถานศึกษาจึงควรดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และควรจัดทุนการศึกษาหรือกองทุนกู้ยืมเงินรัฐบาลให้ทั่วถึงและสถานศึกษาควรมีการเตรียมความพร้อมด้านเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน โดยเฉพาะอาจารย์รัชดากร พลภักดี และ อาจารย์ศศิธร จารุสมบัติ ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาแนะนำข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี อีกทั้ง อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์เกษตรทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ รวมทั้งอาจารย์และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี นครพนม ปีการศึกษา 2541 ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ตลอดจนขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ทำยนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้กำลังใจและอุปการะในการศึกษาด้วยดีตลอดมา

ธิดาวรรณ แสงสีบับ

มีนาคม 2542

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	2
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความหมายของความคาดหวัง.....	3
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง.....	4
2.3 โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต.....	6
2.4 การเลือกศึกษาต่อ.....	10
2.5 การเลือกประกอบอาชีพ.....	12
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากร.....	15
3.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	15
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	15
3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	15
3.3.2 วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามและลักษณะของแบบสอบถาม.....	15
3.3.3 การทดลองใช้แบบสอบถาม.....	16
3.3.4 วิธีการดำเนินส่งแบบสอบถาม.....	16
3.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4. ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล	
4.1 ผลการวิจัย.....	18
4.2 วิจารณ์ผล.....	26
5. สรุปและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุป.....	28
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	29
บรรณานุกรม.....	31
ภาคผนวก.....	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงเพศของนักศึกษา.....	18
2. แสดงอายุของนักศึกษา.....	19
3. แสดงผลการเรียนสะสม.....	19
4. แสดงภูมิถิ่นานของนักศึกษา.....	20
5. แสดงการประกอบอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษา.....	20
6. แสดงรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษา.....	21
7. แสดงระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักศึกษา.....	21
8. แสดงแหล่งเงินทุนในการศึกษาของนักศึกษา.....	22
9. แสดงค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา.....	22
10. แสดงความคาดหวังของนักศึกษาเมื่อจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ.....	23
11. แสดงความคาดหวังหลังจบการศึกษาในด้านการศึกษาต่อ.....	24
12. แสดงความคาดหวังหลังจบการศึกษาในด้านการประกอบอาชีพ.....	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือเป็นพื้นฐานและปัจจัยสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับความเจริญของสังคมและประเทศชาติ ทั้งนี้เพราะความเจริญก้าวหน้าของประเทศทุกด้านย่อมขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของประชากรในประเทศเป็นสำคัญ

กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษาจำนวน 46 แห่ง จัดทำโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต โดยเริ่มดำเนินการปีการศึกษา 2539 เป็นปีแรก โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ เป็นโครงการจัดการศึกษาวิชาชีพเกษตร โดยจัดให้กับนักเรียนที่เป็นบุตรหลานของเกษตรกรที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาในชนบท และนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนต้นได้เข้าเรียนวิชาชีพเกษตร โดยได้รับการยกเว้นค่าเล่าเรียนตลอดระยะเวลาที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี 3 ปี ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเกษตรศาสตร์ ซึ่งจัดให้นักเรียนได้เรียนทางด้าน เกษตรกรรม สาขาบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจและวิชาช่างเกษตร ซึ่งประกอบด้วยช่างเครื่องยนต์ ช่างก่อสร้าง ช่างเชื่อม โดยรัฐบาลจะจัดเงินอุดหนุนทำโครงการเกษตรเพื่อชีวิตสำหรับการยังชีพคนละ 5,000 บาท ต่อปี สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาก็จะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกษตรศาสตร์ (ปวช. เกษตรศาสตร์) โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต จัดขึ้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีต่ออาชีพเกษตรและเพื่อส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป (กรมอาชีวศึกษา, 2539)

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ก็เป็นสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่มีการจัดการเรียนการสอนตามนโยบายของรัฐบาลให้เปิดโครงการปฏิรูปการศึกษาเพื่อชีวิตอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งเน้นในด้านการพัฒนาคน เพื่อออกไปประกอบอาชีพเป็นหลัก ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษา นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม มีความคาดหวังหลังจบการศึกษาอย่างไร ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น (กรมอาชีวศึกษา, 2539)

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานทั่วไปของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโครงการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโครงการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541

1.3 ขอบเขตของปัญหา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพื่อชีวิต ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541 ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 189 คน

นิยามศัพท์

“ประชากร” หมายถึง นักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพื่อชีวิต ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม

“ความคาดหวัง” หมายถึง ความต้องการที่ตั้งไว้เมื่อสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โครงการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพื่อชีวิต ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษาในโครงการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพื่อชีวิต ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541

“วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม” หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่จัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เมื่อทราบความคาดหวังหลังจบจากการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนมแล้วยังเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับครู อาจารย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อการจัดการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา
2541 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ความหมายของความคาดหวัง
- 2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง
- 2.3 โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต
- 2.4 การเลือกศึกษาต่อ
- 2.5 การเลือกประกอบอาชีพ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของความคาดหวัง

จากการตรวจสอบเอกสาร ได้มีผู้ทำการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังในด้านคำจำกัด
ความหรือความหมายของความคาดหวัง ซึ่งปรากฏว่ามีผู้ทำการศึกษาไว้ดังนี้ คือ

นฤมล บุญน้อม (2529 : 15) ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า “ความคาดหวัง”
(Expectation) เป็นความคาดหวังของบุคคลที่จะครองตำแหน่งนั้นว่าควรจะมีพฤติกรรมที่
เหมาะสมกับตำแหน่งนั้น ๆ อย่างไร

จิรพันธ์ คำคำ (2529 : 6) ให้ความหมายความคาดหวังไว้ว่า คือ การทำนายเหตุการณ์
ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง การคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเป็นที่เคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อน

อำนาจ บุญกองชาติ (2540 : 5) ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า ความมุ่งหวัง
ความคาดหวังเอาไว้ล่วงหน้าของนักเรียนที่เรียนวิชาชีพเกษตร

จะเห็นได้ว่า ความคาดหวังนั้น หมายถึง ความมุ่งหวัง ความคาดหวังเอาไว้ล่วงหน้าของ
มนุษย์ที่จะให้เกิดขึ้นได้ในจุดหมายปลายทาง โดยอาศัยระยะเวลาและประสบการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังนั้นจะพบว่า ความคาดหวังนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 2 ประการ คือ เป้าหมาย หรือมุ่งหมายที่ตั้งไว้ (Ends) กับการกระทำที่ไปสู่เป้าหมาย (Means) ซึ่งองค์ประกอบทั้งสองจะมีความสัมพันธ์กันคือ เป้าหมาย หรือ ความมุ่งหมายที่หวังไว้จะตั้งอย่างไร หรือมีอยู่ในระดับไหนนั้น มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่จะไปสู่เป้าหมายเสมอ ซึ่งหมายถึงว่าบุคคลจะมีความคาดหวังหรือมุ่งหวังอย่างไรนั้น ขึ้นกับการพิจารณาถึงความสามารถที่จะ ไปสู่เป้าหมายนั้นด้วย (ประยุทธ์ จารุบวร, 2531 : 7)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทฤษฎีจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบดังกล่าวเสมอ และจะเห็นได้ว่าในแต่ละทฤษฎีจะมีแนวทาง หรือ กรอบความคิดเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ

ทฤษฎีการสร้างแรงจูงใจ

Maslow ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นตอนของความต้องการ (Maslow's Hierarchy of need) โดยอธิบายว่า มนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะตอบสนองต่อความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น และความต้องการของมนุษย์มีมากมายหลายอย่างด้วยกัน ซึ่ง Maslow ได้จัดลำดับจากขั้นต่ำสุด ไปถึงขั้นสูงสุด 7 ขั้นด้วยกัน โดยที่มนุษย์จะมีความต้องการสูงขึ้น ถ้าความต้องการขั้นต้นได้รับการตอบสนองเสียก่อน (จิรพันธ์ เค้าคำ, 2536 : 3-4)

ลำดับขั้นความต้องการดังกล่าวเรียงจากต่ำสุด ไปสูงสุดดังนี้

1. ความต้องการทางด้านสรีระ ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิต ถ้ามนุษย์ไม่สามารถตอบสนองความต้องการในขั้นต้นนี้ได้ จะไม่มีความต้องการขั้นต่อไป
2. ความต้องการความปลอดภัย เราจะรู้สึกปลอดภัยเมื่อสิ่งเรานั้นเป็นสิ่งที่รู้จักมักคุ้นและกลัวสิ่งที่แปลกไปจากเดิม
3. ความต้องการความรัก และความเป็นเจ้าของ โดยคนทุกคนต้องการความรักจากคนอื่น อยากเป็นเจ้าของคนอื่น ในขณะที่เดียวกันก็อยากให้ตนเป็นที่รักของคนอื่นด้วย
4. ความต้องการอยากให้ตนเองมีคุณค่าในสายตาของตนเองและผู้อื่น ความต้องการนี้จะควบคู่กันไปกับความภูมิใจ ความรู้สึกที่ตนเองมีค่า ได้รับการยอมรับ และความนิยมจากคนอื่นทั่ว ๆ ไป
5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเอง คือ ต้องการที่จะเข้าใจตนเองตรงตามสภาพที่ตนเองเป็นอยู่ เข้าใจถึงความมั่นใจ ความสามารถและความต้องการของตนเองยอมรับทั้งในด้านที่เป็นจุดดี และจุดบกพร่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ความต้องการที่จะรู้ที่จะเข้าใจ เป็นความต้องการอยากจะศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งเป็นความพึงพอใจ เป็นความต้องการของตนเองมีความพึงพอใจที่จะแสวงหาสิ่งที่มีความหมาย และคุณค่าสำหรับตนเอง

7. ความต้องการทางด้านสุนทรีย์ เป็นความต้องการของมนุษย์ในสิ่งที่เป็นความสวยงาม ศิลปะจรรโลงใจต่าง ๆ

จะเห็นได้ว่า ถ้าดับความต้องการของมนุษย์ และความคาดหวังเป็นลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ถ้าความคาดหวัง หรือความมุ่งหมายของมนุษย์ได้รับการตอบสนองแล้วมนุษย์จะมีความคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้น หรืออยากขึ้นตามลำดับ

ทฤษฎีแห่งความคาดหวังของ Vroom

Vroom (อ้างโดย ประชุทธิ์ จารুবวร, 2531 : 8) ซึ่งบางที่เรียกว่า ทฤษฎี V.I.E เนื่องจาก มีองค์ประกอบของทฤษฎีที่สำคัญ คือ

1. V มาจากคำว่า Valence ซึ่งหมายถึงความพึงพอใจ
2. I มาจากคำว่า Instrumentality ซึ่งหมายถึง สื่อ เครื่องมือ วิถีทาง ที่จะนำไปสู่ความพึงพอใจ
3. E มาจากคำว่า Expectancy ซึ่งหมายถึง ความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้น ๆ บุคคลมีความต้องการ และมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้น จึงต้องพยายามกระทำการด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการ หรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวัง หรือคาดหวังเอาไว้ นั้น บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจ และขณะเดียวกันก็จะคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้น ไปอีกเรื่อย ๆ

ทฤษฎีเร้าอารมณ์ของ Atkinson

Atkinson (อ้างโดย ประชุทธิ์ จารুবวร, 2531 : 8) ได้ทำการศึกษาความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการทำงาน พบว่า

1. คนที่มีความต้องการความสำเร็จในการทำงานต่ำ จะทำงานสำเร็จได้ต่ำกว่าคนที่มีความต้องการความสำเร็จในการทำงานสูง
2. งานใด ๆ ก็ตามถ้าความสำเร็จอยู่ไม่ไกลนัก (ไม่ยากเกินไป) บุคคลจะพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ
3. งานใดก็ตาม ถ้าความสำเร็จอยู่ไกล (ยาก) บุคคลจะไม่พยายามที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการศึกษาของ Atkinson ได้สรุปเป็นทฤษฎีขึ้น กล่าวคือ การทำงานใด ๆ ก็ตาม การแสดงพฤติกรรมของคนต่อความสำเร็จในงานนั้นจะขึ้นอยู่กับ การคิดค่าหรือผลประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากการกระทำ กล่าวคือ จะเกิดแรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว จากข้อความนี้สรุปเป็นแนวโน้มการทำงานของคนเราได้ 2 ประการ คือ ทำงานโดยมุ่งหวังความสำเร็จ และทำโดยหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ซึ่งในประการแรกบุคคลจะทำด้วยความพึงพอใจ และสมัครใจที่จะทำ ส่วนประการหลัง จะทำโดยไม่พึงพอใจ มักทำโดยความจำเป็น หรือถูกบังคับให้ทำ ดังนั้นผลงานที่ได้จากประเภทแรกมักจะดีกว่าประเภทหลัง

2.3 โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต

กรมอาชีวศึกษา (2540 : 2-4) ได้กล่าวถึงเหตุผลและความจำเป็นในการจัดโครงการปฏิรูปการศึกษานเกษตรเพื่อชีวิต ดังนี้

1. ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีฐานเศรษฐกิจที่เติบโตมาจากภาคเกษตร แม้ปัจจุบันจะมีรายได้จากภายนอกการเกษตรมากขึ้น แต่ภาคการเกษตรก็ยังเป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญ ที่ส่งเสริมให้การพัฒนาประเทศในภาคการเกษตรให้พัฒนาก้าวหน้า ดังนั้นรัฐจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาด้านการเกษตรให้ควบคู่กับการพัฒนาในด้านอุตสาหกรรมและการบริการด้วย

2. ปัจจุบันประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าเกษตรที่เป็นอาหารที่สำคัญของโลกอยู่หลายรายการ เช่น ข้าว อาหารทะเล สับปะรดกระป๋อง ยางพารา เป็นต้น และแนวโน้มในอนาคตประเทศไทยจะต้องพัฒนาตนเองให้เป็นผู้นำในการผลิตอาหารเลี้ยงประชากรโลก และประเทศไทยมีศักยภาพที่จะพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางการค้า และส่งออกอาหารที่สำคัญของโลกได้

3. ในด้านการพัฒนาด้านการเกษตรนั้นประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นผู้นำในด้านการพัฒนาด้านการเกษตรประเทศหนึ่งที่มีผลงานวิชาการและผลงานวิจัยด้านการเกษตรจำนวนมากแต่งานวิจัยเหล่านั้นยังไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านผลผลิตได้เต็มที่ เพราะตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเกษตรกรยังไม่ได้รับการพัฒนาความรู้เฉพาะทางซึ่งเป็นพื้นฐานในการรับความรู้ด้านการผลิต การจำหน่าย และการจัดการ

4. การจัดการศึกษาวิชาชีพการเกษตรในช่วงที่ผ่านมารัฐจะมุ่งเน้นพัฒนากำลังของรัฐที่รับผู้จบการศึกษาจากสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาไปเป็นเจ้าหน้าที่ส่งเสริม ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อจะเป็นตัวเชื่อมระหว่างนักวิชาการหรือนักวิจัยกับเกษตรกรในการที่จะนำเอาผลงานวิจัยหรืองานวิชาการสู่การปฏิบัติจริงในฟาร์ม ในช่วงแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 7 ที่ผ่านมารัฐมี

นโยบายไม่เพิ่มอัตราข้าราชการ ส่งผลให้ผู้เข้าเรียนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีของกรมอาชีวศึกษาลดลงทั่วประเทศ

5. จากผลการพัฒนาประเทศที่พัฒนาตนเองก้าวไปสู่การผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมมากขึ้นทำให้ผู้คนมีรายได้มากขึ้น ส่งผลต่อการขยายตัวในภาคการท่องเที่ยว การพาณิชย์และบริการทำให้มีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรบุคคลที่อยู่ในภาคการเกษตรถูกดึงเข้ามาสู่ภาคอุตสาหกรรม ภาคพาณิชย์ และบริการมากขึ้นเป็นลำดับ ก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างรายได้ของผู้ประกอบอาชีพในภาคนอกการเกษตรกับผู้ประกอบอาชีพการเกษตรมากขึ้นทุกปี

6. ผลของการพัฒนาประเทศที่รัฐมุ่งส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ส่งผลให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมและธุรกิจนอกภาคการเกษตรมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องเป็นผลให้มีความต้องการแรงงานสูง ขณะที่ภาคการเกษตรรัฐให้ความสนใจน้อย การขยายตัวในธุรกิจภาคการเกษตรจึงมีน้อยมาก ซึ่งส่งผลถึงความสนใจเรียนในสาขาวิชาชีพของเขวชนอย่างเห็นได้ชัด เช่น สนใจสมัครเข้าเรียนในสาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมพาณิชย์และบริการ แต่ขณะเดียวกันสถานศึกษาวิชาชีพการเกษตรของรัฐมีผู้สนใจสมัครเรียนน้อย

7. ความเหมาะสมทางด้านปัจจัยพื้นฐานของประเทศ ภาคการเกษตรถือเป็นจุดแข็งที่เป็นหัวใจของการเป็นประเทศไทย แต่สภาพของความเป็นจริงแล้วการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของประเทศไทยปัจจุบันนี้เป็นการพัฒนาที่เรานำเข้าเทคโนโลยี นำเข้าแรงงานระดับวิศวกรนำเข้าเครื่องมือเครื่องจักร ประเทศไทยเป็นเพียงผู้ใช้แรงงานและนำอาหารพืชเกษตรธรรมชาติมาแปรรูปในการผลิตทางอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นพลังงานไฟฟ้า น้ำมัน แก๊ส ตลอดจนที่ดินที่เหมาะสมกับการเกษตรก็ถูกนำมาอำนวยความสะดวกการผลิตทางอุตสาหกรรมที่ไม่มีอะไรเป็นของประเทศไทยเลย

8. ถ้าเราจะพัฒนาความเป็นประเทศไทย รัฐจะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาดนในภาคการเกษตรที่จะรองรับการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยจะต้องปรับตัวเอง หันมาสนใจการพัฒนาดนภาคการเกษตรให้ควบคู่กับเศรษฐกิจอื่น ๆ

9. ในการจัดการศึกษาในช่วงที่ผ่านมา ใช้ข้อมูลของผู้เรียนเป็นตัวชี้วัดในการขยายสถานศึกษาและสนับสนุนงบประมาณ ซึ่งไม่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของการพัฒนาประเทศ ประกอบกับการจัดการศึกษาวิชาชีพจะใช้เกณฑ์หรือระเบียบเดียวกันในการบริหารและจัดการศึกษาและจากข้อแตกต่างของรายได้ของผู้ประกอบอาชีพในแต่ละภาคเศรษฐกิจ ผู้ปกครองที่มีกำลังเศรษฐกิจที่จะส่งลูกเรียนได้ก็จะ ไม่นิยมส่งลูกเข้าเรียนวิชาชีพเกษตร เพราะเป็นอาชีพที่ต้องทำงานหนักและให้ผลตอบแทนที่ต่ำเมื่อเทียบกับอาชีพอื่น

10. การพัฒนากำลังคนในภาคการเกษตรของประเทศที่จะให้ผู้ปกครองที่มีกำลังเศรษฐกิจพอที่จะส่งลูกเรียนได้ ส่งลูกเรียนในวิทยาลัยเกษตรเป็นเรื่องยากมาก ดังนั้นจึงมีแนวทางที่เป็นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ คือ ให้โอกาสกับบุตรหลานเกษตรกรที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาเข้าเรียนวิชาชีพการเกษตรในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีของกรมอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นสถานศึกษาวิชาชีพการเกษตรของรัฐ ด้วยให้นักเรียนเหล่านั้นได้เรียนฟรี โดยที่รัฐได้จัดสวัสดิการให้ตลอดระยะเวลาที่เข้าเรียนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี

11. การพัฒนาการเกษตรและการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในอนาคต ต้องสร้างเกษตรกรที่มีความรู้ความสามารถ เพราะผลผลิตเกษตรสำหรับการส่งออกหรือการเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร ต้องมีคุณภาพไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ความรู้สมัยใหม่เทคโนโลยีการจัดการที่ดีจึงจะสามารถดำรงความเป็นหนึ่งสำหรับประเทศไทย

12. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐที่รับผิดชอบ การจัดตั้งวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีมีเป้าหมายหลักคือ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนในภาคการเกษตร การจัดการศึกษาตามโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต จึงเป็นการใช้สถาบันการศึกษาของรัฐให้เกิดความคุ้มค่าทางการศึกษาและคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจ

หลักการของการจัดโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ดังนี้

กรมอาชีวศึกษา (2540 : 1) ได้กล่าวถึง โครงการปฏิรูปการศึกษานเกษตรเพื่อชีวิต เป็นโครงการจัดการศึกษาวิชาชีพการเกษตรที่จัดให้กับนักเรียนบุตรหลานเกษตรกรที่ด้อยโอกาสในชนบทและนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสที่จบการศึกษาระดับ ม.ต้น จากโรงเรียนขยายโอกาสของสพช. ได้เข้าเรียนวิชาชีพการเกษตร โดยได้รับการยกเว้นค่าเล่าเรียนตลอดระยะเวลา 3 ปี ตามหลักสูตร ปวช. 2538 ของกรมอาชีวศึกษาผู้ที่สำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกษตรศาสตร์ (ปวช. เกษตรศาสตร์) ซึ่งเป็นหลักสูตรให้เรียนทางด้านเกษตรกรรมและวิชาสาขาบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจและวิชาช่างเกษตร โดยรัฐจัดเงินอุดหนุนทำโครงการเกษตรเพื่อชีวิตสำหรับยังชีพปีละ 5,000 บาทต่อคน และจัดให้มีสวัสดิการระหว่างเรียนในวิทยาลัยเกษตรกรรม ดังนี้

1. จัดบ้านพักให้อยู่อาศัยตลอดระยะเวลาที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โดยให้พักอาศัยอยู่ได้หลังละ 8 คน จัดเป็นหมู่บ้านละ 25 หลัง ที่สามารถรับผู้เรียนได้ 200 คน ต่อหนึ่งหมู่บ้าน

2. จัดสร้างอาคารวิชาการประจำหมู่บ้านเพื่อเป็นสถานที่เรียนด้วยตนเองของนักเรียนซึ่งจะเรียนจากสื่อทางไกลและสื่อวีดิทัศน์ พร้อมจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนให้พร้อมในการจัดการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปรับปรุงพื้นที่และจัดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอต่อการจัดทำโครงการเกษตรของนักเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและเรียนรู้จากการปฏิบัติ
4. จัดพื้นที่เพื่อให้นักเรียนได้จัดทำโครงการเกษตรเพื่อชีวิตสำหรับการยังชีพและฝึกภาคปฏิบัติทำโครงการเกษตรเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนสำหรับนักเรียนทุกคน
5. จัดครูอาจารย์ดำเนินการสอน ควบคุมการเรียนการสอนและให้คำแนะนำปรึกษาในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม

กรมอาชีวศึกษา (2540 : 5) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดทำโครงการปฏิบัติการศึกษานเกษตรเพื่อชีวิตมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ให้โอกาสแก่บุตรหลานเกษตรกรผู้ด้อยโอกาสในชนบทและนักเรียนที่จบการศึกษาชั้น ม.3 จากโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดที่ตั้งวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและจังหวัดใกล้เคียง ได้เข้าศึกษาวิชาชีพการเกษตรในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีของกรมอาชีวศึกษา ตามหลักสูตร ปวช. พุทธศักราช 2538 เพื่อรับประกาศนียบัตร ปวช. เกษตรศาสตร์ เป็นการเตรียมกำลังคนด้านการเกษตรที่จะรับผิดชอบต่อการผลิตทางการเกษตรของประเทศไทยในอนาคต
2. เพื่อพัฒนากำลังคนระดับกลางด้านการเกษตรให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในด้านการผลิต แปรรูป และดำเนินการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการเกษตรของประเทศ
3. พัฒนาและยกระดับการศึกษาของผู้ประกอบอาชีพการเกษตรให้สูงขึ้น เพื่อให้ประชากรในภาคการเกษตรได้นำความรู้ไปพัฒนางานอาชีพการเกษตรของตนเองและส่วนรวมให้เกิดความมั่นคง มีรายได้เพิ่มขึ้น พร้อมทั้งได้มีการพัฒนาตนเองให้ก้าวทันกับความก้าวหน้าของระบบข่าวสารข้อมูล ก้าวทันกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมีความพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
4. เพื่อใช้ทรัพยากรของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเพื่อพัฒนาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีให้มีความพร้อมในการจัดการศึกษาวิชาชีพการเกษตร ด้วยการพัฒนาพื้นที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีให้สามารถรองรับนักเรียนที่จะเข้าเรียนตามโครงการฯ ในระบบที่ให้ผู้เรียนทำโครงการเกษตรเพื่อชีวิตสำหรับการยังชีพ และฝึกภาคปฏิบัติระหว่างเรียน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญในการผลิตทางการเกษตรของตนเอง ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 การเลือกศึกษาต่อ

การศึกษามีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์เป็นอย่างมากซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ประสบความสำเร็จในชีวิตส่วนใหญ่นั้นจะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาอย่างดีหรือจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษามาในชีวิตจริง ดังนั้นการศึกษาถือได้ว่าเป็นตัวกำหนดที่ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พัฒนาขึ้น

ภิญโญ สาร (2521 : 11) กล่าวว่า การศึกษากระบวนการเป็นเพียงเครื่องมือเครื่องใช้ อย่างหนึ่งของมนุษย์ที่มนุษย์จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในด้านต่าง ๆ การศึกษามีใช้ผลของการเรียนรู้ที่เกิดประโยชน์โดยตัวของมันเอง คือ การที่บุคคลได้ร่ำเรียน หรือได้รับการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งมา ไม่ได้หมายความว่า เขาได้รับผลประโยชน์ขั้นสุดท้าย และสิ้นสุดแต่เพียงนั้น สิ่งที่เขารู้หรือสิ่งที่เขาได้รับจากการศึกษาจะไม่มีประโยชน์อันใดถ้าเขาไม่นำไปใช้งานฉะนั้นการศึกษาคือกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต มนุษย์ได้เรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นการเรียนรู้ในด้านความคิด หรือการกระทำหรือทั้งสองอย่างพร้อมกันก็ได้ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ได้กล่าวถึงการศึกษาว่า

1. การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม (Education is Growth) เป็นการมองการศึกษาในแง่ที่ได้รับ โดยมุ่งให้เกิดความเจริญงอกงามทั้ง 4 ด้าน คือ ทางกาย ทางอารมณ์ ทางสังคม และทางสติปัญญา

2. การศึกษา คือ ชีวิต (Education is life) เป็นการมองการศึกษาในแง่การปรับตัว เพราะบุคคลที่จะมีชีวิตอยู่ได้นั้น ก็โดยสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้โดยการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เสมอ ในการปรับตัวนั้นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีคุณภาพดีกว่าเดิม

3. การศึกษา คือ การเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่บุคคล (Education is Experience) เป็นการมองการศึกษาในแง่ประสบการณ์ บุคคลจะเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่ตนเอง เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น จะต้องเกิดจากการที่อินทรีย์ปะทะสิ่งแวดล้อมที่ดี ดังนั้นควรจัดประสบการณ์ทุกด้านให้แก่เด็กในทางที่พึงปรารถนา เพื่อให้เด็กสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น

4. การศึกษา คือ การดำเนินการด้วยกระบวนการทุกชนิด (Education is process) ที่ทำให้บุคคลพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ เช่น พัฒนาด้านทัศนคติและพัฒนาพฤติกรรมอย่างอื่นที่จัดเป็นค่านิยม หรือคุณธรรมที่จะเป็นผลดี และเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก

5. การศึกษา คือ กระบวนการถ่ายทอดความรู้ และทักษะอันบรรพชนได้เลือกสรรไว้ดีแล้วให้กับอนุชนรุ่นหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อารยา มุลิกา (2540 : 7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่อธิบายโอกาสเข้าศึกษาต่อของนักเรียน ดังนี้ คือ

1. การที่ครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมดี ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสในการศึกษาต่อได้มากขึ้น กล่าวคือ ครอบครัวที่มีฐานะดีบิดามารดา ประกอบอาชีพที่มีเกียรติและอยู่ในกลุ่มชนชั้นสูง จะทำให้นักเรียนได้รับการกระตุ้นในการศึกษาต่อตลอดจนมีฐานะที่สามารถจะศึกษาต่อได้ด้วย

2. นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง จะส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสในการศึกษาต่อได้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากระบบการคัดเลือกคนเข้าศึกษาต่อยังใช้ระบบการสอบแข่งขัน ดังนั้นสติปัญญาของนักเรียนจึงเข้ามาเกี่ยวข้อง

3. นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ จะมีโอกาสที่จะเข้าศึกษาต่อได้มากกว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชนเล็ก ๆ ทั้งนี้เนื่องจากประสบการณ์ทางการศึกษาจะพบได้ในเมืองใหญ่เป็นส่วนใหญ่ เพราะมีสถาบันการศึกษาตั้งอยู่มาก รวมทั้งระบบการสื่อสารต่าง ๆ ที่ดีกว่าจึงทำให้โอกาสทางการศึกษาไม่เท่าเทียมกัน

4. ถ้ากลุ่มเพื่อนของนักเรียนมีแผนการศึกษาต่อในระดับสูง ก็จะทำให้นักเรียนมีแผนการศึกษาต่อในระดับสูงด้วย ประเด็นนี้จะเกี่ยวเนื่องไปถึงการยอมรับความคิดของกลุ่มนั้น เขามาเป็นแนวคิดของตนเอง

5. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูง จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการศึกษาต่อในระดับสูงด้วย ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีผลต่อการประสบความสำเร็จในอาชีพและสังคม ดังนั้นผู้ปกครองก็จะพยายามกระตุ้นให้นักเรียนได้เข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปด้วย

จูลี อมรรัตน์ (2538 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า ปกติแล้วความสนใจในด้านต่างๆของบุคคลเริ่มมีมาตั้งแต่เด็ก อาจเนื่องมาจากการปลูกฝังหรือความคาดหวังที่ผู้ปกครองมีต่อเด็กและพยายามถ่ายทอดความต้องการและแนวคิดนั้นให้เด็กได้รับทราบ เด็กอาจจะเกิดความประทับใจในอาชีพบางอย่าง หรืออาจได้รับประสบการณ์กับบุคคลในอาชีพเหล่านั้น และมีความพอใจในลักษณะพิเศษบางอย่างของอาชีพนั้น สิ่งที่ใช้พิจารณาในการเลือกอาชีพ คือ

1. การศึกษา คือ อาชีพนั้นต้องการผู้ได้รับการศึกษาอบรมในระดับใด

2. สติปัญญา คือ งานบางอย่างต้องใช้ความรู้ความสามารถสูงจึงจะประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ งานบางอย่างไม่ต้องการใช้สติปัญญาสูงนักแต่ให้ค่าตอบแทนที่ดีเท่าเทียมกัน และให้ความพอใจแก่ผู้ประกอบอาชีพได้ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

3. สุขภาพ หรือ สมรรถภาพทางกายและจิตใจ คืองานบางอย่างต้องการผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์เป็นพิเศษ เช่น งานช่าง งานทางการเกษตร

4. ความสามารถหรือความถนัดพิเศษ คือผู้ที่เลือกประกอบอาชีพ ต้องพิจารณาถึงความสามารถพิเศษของตนเองว่าเหมาะสมกับงานหรือไม่

5. ความสนใจ คือ แต่ละบุคคลจะมีความสนใจต่องานอาชีพแต่ละอย่างแตกต่างกันออกไป ดังนั้นผู้ที่เลือกประกอบอาชีพจะต้องพิจารณากันเองให้ละเอียด

รมณี อภาภิรม (อ้างโดย อารยา มุสิก, 2540 : 4) กล่าวไว้ว่าการศึกษาเป็นการเตรียมคนให้ออกไปทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับงานซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพของการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคม ทั้งนี้เพราะคนในสังคมจำเป็นต้องมีงานทำเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินที่จะนำไปแลกปัจจัยสี่ ฉะนั้นลักษณะของสังคมจะเป็นตัวกำหนดระบบการให้การศึกษาด้านอาชีพเพื่อที่จะไปประกอบอาชีพ

ดังนั้น การศึกษา จึงถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะ เป็นการเตรียมบุคคลให้ออกไปทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม ซึ่งเป็นตัวกำหนดที่ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พัฒนาขึ้น

2.5 การเลือกประกอบอาชีพ

ไชยสิทธิ์ ไกรคุมาศย์ (2532 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า การเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลเป็นสิ่งสำคัญต่อการประกอบอาชีพที่ประสบผลสำเร็จ เพราะคนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินอันเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งจะนำไปแลกปัจจัยที่ต้องการในการดำรงชีวิต ได้แก่ ที่พักอาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค เพื่อสนองความต้องการทางร่างกาย แต่บางคนมีเงินเพียงพอในการดำรงชีพแล้วก็ประกอบอาชีพเพื่อความต้องการทางจิตใจ ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับ ต้องการความภาคภูมิใจในตัวเองและหรือเพื่อหาประสบการณ์

อาภา ถนัดช่าง (อ้างโดย การะเกษ บุญขาว, 2540 : 13-14) ได้กล่าวว่า ทฤษฎี Tolbor ซึ่งได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องการเลือกงานและอาชีพว่าการตัดสินใจเลือกงานหรืออาชีพใดอาชีพหนึ่งเป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญของมนุษย์ เพราะการเลือกงานหรืออาชีพ หมายถึง การตัดสินใจกำหนดสิ่งผูกพัน ความหมายอีกอย่าง เช่น การใช้เวลาตลอดชีวิตที่แล้ว การคบเพื่อน ตลอดจนการกำหนดรูปแบบวิถีชีวิตในครอบครัว งานหรืออาชีพ จะเป็นตัวกำหนดให้คนมีสิ่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน คนที่ไม่มียานทำหรือไม่มีอาชีพ จะรู้สึกแตกต่างจากคนอื่น หากันสารในชีวิตไม่ได้ และได้กล่าวดังทฤษฎีการเลือกงานและอาชีพ ซึ่งได้มีการศึกษาวิจัยเป็นที่ยอมรับมาแล้ว มีดังนี้

1. ทฤษฎี Trait and Factor ทฤษฎีนี้การเลือกงานและอาชีพขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้เลือกโดยเฉพาะ ทักษะ ความสนใจ และบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับลักษณะงานหรืออาชีพ
2. ทฤษฎี Decision การเลือกงานหรืออาชีพ ตามทฤษฎีนี้ขึ้นอยู่กับที่ได้รับผลตอบแทนคุ้มค่ากับการทำงาน และจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจ
3. ทฤษฎี Sociological Emphasis ทฤษฎีนี้การเลือกอาชีพมาจากกลุ่มอิทธิพล หรือกลุ่มสังคมที่แวดล้อมตัวผู้เลือก เช่น กลุ่มเพื่อน กลุ่มครอบครัวของผู้เลือกคบค้าสมาคมด้วย
4. ทฤษฎี Psychological Emphasis ทฤษฎีการเลือกงานเนื่องจากอิทธิพลของสภาพจิตใจของผู้เลือกตั้งแต่เด็ก เช่น สภาพจิตใจด้านแรงจูงใจให้ออกมาเป็นอย่างไร บุคลิกภาพที่ถูกต้องให้เป็นความต้องการพื้นฐานต่าง ๆ ที่ถูกเพาะมาแต่เด็ก
5. ทฤษฎี Development Emphasis ทฤษฎีการเลือกงานเนื่องจากการพัฒนาในการเลือกงานหรืออาชีพมาตั้งแต่เด็กต่อเนื่องสัมพันธ์กันเป็นเวลานาน

รมณีย์ อภาภิรม (2533 : 12) ได้กล่าวว่า การประกอบอาชีพถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากการประกอบอาชีพไม่ใช่จะสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจของมนุษย์เพียงอย่างเดียว แต่สนองความต้องการด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การประกอบอาชีพยังแสดงถึงความเป็นผู้บรรลุวุฒิภาวะ เป็นผู้ใหญ่ที่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

ดังนั้น การเลือกประกอบอาชีพ ถือได้ว่าเป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญของมนุษย์ เพราะการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะประสบผลสำเร็จด้านการประกอบอาชีพ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กระเกษ บุญขาว (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2540 พบว่า เมื่อจบการศึกษาปีการศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแล้วนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกศึกษาต่อทันที สาขาที่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุด คือ สาขาสัตวศาสตร์ ส่วนสถาบันที่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อาชีพที่ต้องการประกอบมากที่สุดคือ อาชีพที่คนทั่วไปเคารพและให้เกียรติ

สมบัติ ชุมนุช (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักศึกษาโครงการการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร พบว่าส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมากที่สุด รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี สาขาที่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุดคือ สาขาสัตวศาสตร์และสาขาพาณิชย์การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับอาชีพที่ต้องการประกอบมากที่สุด คือ อาชีพเกษตรกรรมและรับราชการ ลักษณะอาชีพ
เกษตรที่ต้องการมากที่สุดคือ การทำฟาร์มปศุสัตว์

อารยา มุสิกกา (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคาดหวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัด
อุบลราชธานี ที่มีต่อการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ พบว่า นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่จะศึกษาต่อ รองลงมาคือ ศึกษาและทำงานควบคู่ไปด้วยส่วนอาชีพ
ที่ต้องการประกอบการมากที่สุดคือ ลูกจ้างบริษัทเอกชน

อำนาจ บุญกองชาติ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคาดหวังของนักเรียนชั้นมัธยม
ศีกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยที่มีต่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา พบว่า นักเรียนส่วน
ใหญ่มีเหตุผลในการศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาความสามารถให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิต และมี
ความรู้ความสามารถในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ส่วนสถาบันที่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุดคือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541 มีจำนวนทั้งหมด 189 คน

3.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้ประชากรซึ่งนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541 มีจำนวนทั้งหมด 189 คน

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541

3.3.2 วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามและลักษณะของแบบสอบถาม

ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตร เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังหลังจบการศึกษา
- 2) วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้
- 3) ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามแยกเป็น 2 ตอน โดยมีลักษณะดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคาดหวังหลังจบการศึกษา ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ เกี่ยวกับเหตุผลที่เลือกศึกษาต่อและเหตุผลที่เลือกประกอบอาชีพ

3.3.3 การทดลองใช้แบบสอบถาม

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ศศิธร จารุสมบัติเป็นผู้ตรวจสอบแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ กลุ่มที่คล้ายกับกลุ่มประชากรที่จะนำมาวิจัย โดยใช้นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีจะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2541 จำนวน 30 ชุด จากนั้นนำกลับมาหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นในด้านการเลือกศึกษาต่อ 0.70 และด้านการเลือกประกอบอาชีพ 0.83

3.3.4 วิธีการดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

ดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยเดินทางนำไปส่งยังวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม จำนวน 189 ชุด และรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 157 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.07

3.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

นำแบบสอบถามมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้แต่ละฉบับมาทำการรวบรวม และนำข้อมูลที่ได้ออกมาแจกแจงความถี่ของข้อมูลแล้วทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละ (ประกอบ กรรมสูตร, 2538 : 60) โดยใช้กับแบบสอบถามตอนที่ 1

$$\text{สูตร ร้อยละ} = \frac{X}{N} \times 100$$

กำหนดให้ X = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. การหาค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อ โดยใช้กับแบบสอบถามตอนที่ 2 (เอนก เพ็ชรอนุกุลบุตร, 2522 : 152 - 158)

$$\text{สูตร } \mu = \frac{(N_5 \times 5) + (N_4 \times 4) + (N_3 \times 3) + (N_2 \times 2) + (N_1 \times 1)}{N}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กำหนดให้ μ = ค่าเฉลี่ยคะแนน
 N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นทั้งหมด
 N_5 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นมากที่สุด
 N_4 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นมาก
 N_3 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นปานกลาง
 N_2 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นน้อย
 N_1 = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ โดยการนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประเมินผล (ประกอบ กรรณสูต, 2528 : 70)

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

3. การวัดการกระจายของข้อมูล โดยใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้กับแบบสอบถามตอนที่ 2 (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2530 : 40-43)

สูตร
$$\sigma = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N^2}}$$

- กำหนดให้ σ = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
 f = ความถี่ของข้อมูลแต่ละข้อ
 x = ค่าคะแนน

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

4.1 ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษา เรื่อง ความคาดหวังหลังจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี นครพนม ปีการศึกษา 2541

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคาดหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักศึกษา

ตารางที่ 1 เพศของนักศึกษา

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	86	54.78
หญิง	71	45.22
รวม	157	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงเพศของนักศึกษา จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 157 คน ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย คิดเป็นร้อยละ 54.78 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 45.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 อายุของนักศึกษา

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
17	1	0.64
18	101	64.33
19	48	30.58
20	5	3.18
มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป	2	1.27
รวม	157	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงอายุของนักศึกษา จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 157 คน ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 64.33 รองลงมา คือ อายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.58 อายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.18 อายุมากกว่า 20 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.27 และน้อยที่สุดอายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.64 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2.00 – 2.59	66	42.04
2.60 – 2.99	55	35.03
3.00 – 3.59	33	21.02
3.60 – 4.00	3	1.91
รวม	157	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 157 คน ผลการเรียนส่วนใหญ่ของนักศึกษายู่ในช่วง 2.00 – 2.59 คิดเป็นร้อยละ 42.04 รองลงมาผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.60 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 35.03 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในช่วง 3.00 – 3.59 คิดเป็นร้อยละ 21.02 และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.60 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 1.91 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 ภูมิลำเนาของนักศึกษา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นครพนม	110	70.06
สกลนคร	23	14.65
มุกดาหาร	16	10.19
หนองคาย	5	3.19
อุดรธานี	3	1.91
รวม	157	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนนักศึกษาจำแนกตามภูมิลำเนา จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 157 คน นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในเขตภูมิลำเนาของจังหวัดนครพนม คิดเป็นร้อยละ 70.06 รองลงมาภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร คิดเป็นร้อยละ 14.65 ภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดมุกดาหาร คิดเป็นร้อยละ 10.19 ภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดหนองคาย คิดเป็นร้อยละ 3.19 และอยู่ในเขตภูมิลำเนา จังหวัดอุดรธานี คิดเป็นร้อยละ 1.91 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 การประกอบอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เกษตรกรรวม	126	80.26
ค้าขาย	22	14.01
ลูกจ้างบริษัท	6	3.82
ข้าราชการ	3	1.91
รวม	157	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงการประกอบอาชีพของผู้ปกครองของนักศึกษา จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 157 คน ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 80.26 รองลงมาผู้ปกครองของนักศึกษามีอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 14.01 ผู้ปกครองของนักศึกษาระประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.82 และผู้ปกครองของนักศึกษามีอาชีพข้าราชการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.91 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 รายได้ของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครอง (บาท/เดือน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2,000	95	60.51
2,001 – 3,000	27	17.20
3,001 – 4,000	10	6.37
มากกว่า 4,000 ขึ้นไป	25	15.92
รวม	157	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงรายได้ของผู้ปกครองของนักศึกษา จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 157 คน ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 60.51 รองลงมาผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้อยู่ในช่วง 2,001 – 3,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 17.20 ผู้ปกครองของนักศึกษามีรายได้ในช่วง 3,001 – 4,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 6.37 และผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่รู้หนังสือ	7	1.46
จบระดับประถมศึกษาปีที่ 4	65	41.40
จบระดับประถมศึกษาปีที่ 6	72	45.86
จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	9	5.73
จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	4	2.55
รวม	157	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 7 แสดงระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักศึกษา จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 157 คน ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 45.86 รองลงมาจบระดับประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 41.40 จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 5.73 จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 2.55 และไม่รู้หนังสือ คิดเป็นร้อยละ 1.46 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แหล่งเงินทุนในการศึกษาของนักศึกษา

แหล่งเงินทุนในการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ปกครอง	61	38.85
ทุนการศึกษา	3	1.91
ทุนกู้ยืมรัฐบาล	33	21.02
ทุนกู้ยืมรัฐบาลและผู้ปกครอง	55	35.03
ทุนการศึกษาและผู้ปกครอง	5	3.19
รวม	157	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการศึกษา จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 157 คน ส่วนใหญ่แหล่งเงินทุนได้มาจากผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 38.85 รองลงมาได้เงินทุนในการศึกษาจากทุนกู้ยืมรัฐบาลและผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 35.03 ได้เงินทุนในการศึกษาจากทุนกู้ยืมรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 21.02 ได้เงินทุนการศึกษาจากทุนการศึกษาและผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 3.19 และเงินทุนใช้ในการศึกษาจากทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 1.91 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา

ค่าใช้จ่าย (บาท/เดือน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
500 – 1,000	125	79.62
1,001 – 1,500	23	14.65
1,501 – 2,000	5	3.19
มากกว่า 2,000 ขึ้นไป	4	2.54
รวม	157	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 9 แสดงค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 157 คน นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนอยู่ในช่วง 500 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 79.62 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วง 1,001 – 1,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.65 ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษาอยู่ในช่วง 1,501 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.19 และค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 2,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ความคาดหวังของนักศึกษาเมื่อจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ความคาดหวัง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ศึกษาต่อ	94	59.87
ประกอบอาชีพ	63	40.13
รวม	157	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงความคาดหวังของนักศึกษาเมื่อจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 157 คน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคาดหวังที่จะศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 59.87 ซึ่งใกล้เคียงกับนักศึกษาที่มีความคาดหวังจะประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษา คือร้อยละ 40.13

ตอนที่ 2 ความคาดหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา

ตารางที่ 11 ความคาดหวังหลังจบการศึกษาในด้านการศึกษาต่อ

รายการ	μ	σ	ระดับ
1. ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น	4.67	0.56	มากที่สุด
2. ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพการงานในอนาคต	4.56	0.61	มากที่สุด
3. ความรู้ความสามารถพอที่จะศึกษาต่อ	3.79	0.83	มาก
4. ต้องการมีประสบการณ์ในการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น	4.16	0.72	มาก
5. ต้องการอนุปริญญาเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.61	0.97	มาก
6. ทุนทรัพย์ที่จะใช้ในการศึกษาต่อเพียงพอ	2.97	0.97	ปานกลาง
7. ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแล้วจะมีโอกาสได้เงินเดือนสูงขึ้น	3.78	0.94	มาก
8. คาดว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วโอกาสหางานง่ายขึ้น	3.44	1.44	ปานกลาง
9. เป็นที่เชิดหน้าชูตาวงศ์ตระกูล	3.70	0.97	มาก
10. ศึกษาต่อตามคำชักชวนของเพื่อน	2.16	1.20	น้อย
11. ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อ	3.65	0.79	มาก
12. ได้รับการแนะนำจากสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่	3.84	1.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.69	0.89	มาก

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ย ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของ ประคอง กรรมสุด (2538 : 70) พบว่าโดยภาพรวมแล้วนักศึกษามีความคิดเห็นระดับมาก ($\mu = 3.69$) เกี่ยวกับเหตุผลด้านการศึกษาต่อ และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า เหตุผลที่เลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก มีอยู่ 7 ประการ คือ 1) ต้องการมีประสบการณ์ในการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น ($\mu = 4.16$) 2) ได้รับการแนะนำจากสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ ($\mu = 3.84$) 3) ความรู้ความสามารถพอที่จะศึกษาต่อ ($\mu = 3.79$) 4) ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแล้วจะมีโอกาสได้เงินเดือนสูงขึ้น ($\mu = 3.78$) 5) เป็นที่เชิดหน้าชูตาวงศ์ตระกูล ($\mu = 3.70$) 6) ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อ ($\mu = 3.65$) 7) ต้องการอนุปริญญาเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม ($\mu = 3.61$) ส่วนเหตุผลที่ทำให้เลือกศึกษาต่อมากที่สุด มีอยู่ 2 ประการ คือ 1) ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ($\mu = 4.67$) 2) ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพการงานในอนาคต ($\mu = 4.56$) ส่วนเหตุผลที่ทำให้เลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง มีอยู่ 2 ประการ คือ 1) คาดว่าเมื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จบการศึกษาแล้วโอกาสหางานง่ายขึ้น ($\mu = 3.44$) 2) ทุนทรัพย์ที่จะใช้ในการศึกษาต่อเพียงพอ ($\mu = 2.97$) และส่วนเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับน้อย มี 1 ประการ คือ 1) ศึกษาต่อตามคำชักชวนของเพื่อน ($\mu = 2.16$)

ตารางที่ 12 ความคาดหวังหลังจบการศึกษาในด้านการประกอบอาชีพ

รายการ	μ	σ	ระดับ
1. ความรู้ทางทฤษฎีที่เรียนมาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ	3.51	1.02	มาก
2. ความรู้ทางด้านปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ	3.60	0.93	มาก
3. ประสบการณ์พื้นฐานเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ	3.21	0.94	ปานกลาง
4. ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อมีไม่เพียงพอ	3.95	1.30	มาก
5. ไม่มีความมั่นใจในการสอบเข้าศึกษาต่อสถานศึกษาอื่น	3.30	1.05	ปานกลาง
6. สถานศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อไกลจากบ้านเกินไป	3.19	1.22	ปานกลาง
7. ต้องการงานเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง	4.37	0.98	มาก
8. มีพื้นที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ	3.37	0.93	ปานกลาง
9. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดในการศึกษาต่อ	2.43	1.12	น้อย
10. อาชีพที่จะประกอบเป็นการเป็นอาชีพที่ทางรัฐบาลกำลังให้การสนับสนุน	3.02	1.09	ปานกลาง
11. ผู้ปกครองไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ	2.94	1.41	ปานกลาง
12. ต้องการมีประสบการณ์ในด้านการประกอบอาชีพ	4.02	0.88	มาก
13. ขณะที่ประกอบอาชีพสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้	4.13	0.95	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.46	1.06	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยของ ประคอง กรรมสุด (2538 : 70) พบว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษา มีความคาดหวังด้านการ ประกอบอาชีพในระดับปานกลาง ($\mu = 3.46$) แต่เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า เหตุผลที่ทำให้ นักศึกษาเลือกประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก มีอยู่ 6 ประการ คือ 1) ต้องการงานเพื่อช่วย แบ่งเบาภาระผู้ปกครอง ($\mu = 4.37$) 2) ขณะที่ประกอบอาชีพสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ ($\mu = 4.13$) 3) ต้องการมีประสบการณ์ในด้านการประกอบอาชีพ ($\mu = 4.02$) 4) ทุนทรัพย์ในการศึกษา ต่อมีไม่เพียงพอ ($\mu = 3.95$) 5) ความรู้ทางด้านปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ($\mu = 3.60$) 6) ความรู้ทางทฤษฎีที่เรียนมาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ($\mu = 3.51$) ส่วนเหตุผลที่ ทำให้นักศึกษาเลือกประกอบอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง มีอยู่ 6 ประการ คือ 1) มีพื้นที่เพียงพอ ต่อการประกอบอาชีพ ($\mu = 3.37$) 2) ไม่มีความมั่นใจในการสอบเข้าศึกษาต่อสถานศึกษาอื่น ($\mu = 3.30$) 3) ประสบการณ์พื้นฐานเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ($\mu = 3.21$) 4) สถานศึกษาที่ ต้องการศึกษาคือไกลจากบ้านเกินไป ($\mu = 3.19$) 5) อาชีพที่จะประกอบเป็นอาชีพที่ทางรัฐ บาลกำลังให้การสนับสนุน ($\mu = 3.02$) 6) ผู้ปกครองไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ ($\mu = 2.94$) และ เหตุผลที่ทำให้ นักศึกษาเลือกประกอบอาชีพอยู่ในระดับน้อย มีอยู่ 1 ประการ คือ 1) ระดับ คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดในการศึกษาต่อ ($\mu = 2.43$)

4.2 วิจารณ์ผล

สถานภาพทั่วไปของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โครงการปฏิรูปการ ศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541 จากการวิจัยพบ ว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย เพราะเป็นวิชาชีพที่ต้องลงมือปฏิบัติจริง และใช้แรงงานมากกว่า อาชีพอื่น ๆ และนักศึกษาที่เลือกศึกษาด้านนี้เพราะมีความสนใจ เนื่องจากบิดา มารดาของนัก- ศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก มีฐานะยากจน มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 2,000 บาทต่อเดือน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการปฏิรูปการศึกษานเกษตรเพื่อชีวิต ที่ให้ โอกาสบุตรหลานเกษตรกรที่ด้อยโอกาสในชนบทที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้เข้า ศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม โดยให้ ศึกษาแบบไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และมีเงินอุดหนุนในการทำโครงการเกษตร

สำหรับความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ นักศึกษาส่วนใหญ่ ต้องการจะศึกษาต่อระดับอนุปริญญา

จากตารางที่ 11 โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกศึกษาต่อในระดับมาก แต่เมื่อ พิจารณาแต่ละรายการพบว่า มีเพียง 1 รายการเท่านั้นที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ศึกษาต่อตามคำ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชักชวนของเพื่อน อาจเป็นเนื่องมาจาก เพื่อนมีอิทธิพลในการเลือกศึกษาต่อน้อย เพราะต้องการศึกษาจริง ๆ จึงทำให้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ส่วนความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาในด้านศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด 2 รายการ คือ ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นและต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพการงานในอนาคต อาจเป็นเพราะการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นวุฒิบัตรยังมีความจำเป็นในการทำงานและมีส่วนช่วยให้หน้าที่การงานเจริญก้าวหน้าได้

จากตารางที่ 12 โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกที่จะประกอบอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า มีเพียง 6 รายการเท่านั้นที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการทำงานเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง ขณะที่ประกอบอาชีพสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ ต้องการมีประสบการณ์ในด้านการประกอบอาชีพ ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อมีไม่เพียงพอ ความรู้ทางด้านปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ความรู้ทางทฤษฎีที่เรียนมาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพตนเองและเลี้ยงครอบครัวได้ เนื่องมาจากนักศึกษาอาจมีข้อจำกัดเรื่องทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อจากสถานภาพทั่วไปแหล่งเงินทุนในการศึกษาของนักศึกษาคือผู้ปกครอง ซึ่งรายได้ของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน ในขณะที่ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาอยู่ในช่วงระหว่าง 500-1,000 บาทต่อเดือน ซึ่งอาจมีผลให้นักศึกษาต้องการที่จะแบ่งเบาภาระผู้ปกครองส่วนเหตุผลที่ทำให้นักศึกษานเลือกประกอบอาชีพที่อยู่ในระดับความคิดเห็นน้อย มี 1 รายการ คือ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดในการศึกษา ที่นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าความจริงแล้วระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่จะศึกษาต่อได้แต่ที่เลือกประกอบอาชีพอาจเป็นเพราะทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อมีไม่เพียงพอ และหรือขณะที่ประกอบอาชีพสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพทั่วไป ความคาดหวังหลังจบการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม โดยศึกษาจากประชากร จำนวน 189 คน

การศึกษาได้เริ่มตั้งแต่การศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยและนำมาสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ลักษณะของแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไป ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ตอนที่ 2 ลักษณะแบบสอบถามปลายเปิด ใช้สอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังหลังจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ กลุ่มที่ใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่จะทำการวิจัย โดยใช้ศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีจันทรา จำนวน 30 ชุด เพื่อหาข้อบกพร่องและนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป แล้วส่งแบบสอบถามไปยังประชากรที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต จำนวน 189 ชุด ได้รับคืน 157 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.07 เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืน นำมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพทั่วไปของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย และเป็นผู้ที่มีอายุ 18 ปี ซึ่งมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.00-2.59 มากที่สุด นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดนครพนม บิดาและมารดาส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร เป็นผู้มีรายได้น้อยไม่เกิน 2,000 บาทต่อเดือน ระดับการศึกษาของบิดาและมารดาส่วนใหญ่จบระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 แหล่งเงินทุนในการศึกษาได้รับมาจากผู้ปกครองมากที่สุด ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาต่อเดือนอยู่ในช่วง 500-1,000 บาทต่อเดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 11 จากการศึกษา ความคาดหวังหลังจบการศึกษาในด้านการศึกษาต่อ พบว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษามีความคิดเห็นระดับมาก เกี่ยวกับเหตุผลด้านการศึกษาต่อ และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า เหตุผลที่เลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก มีอยู่ 7 ประการ คือ ต้องการมีประสบการณ์ในการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น ได้รับการแนะนำจากสถานศึกษา ความรู้ความสามารถพอที่จะศึกษาต่อ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแล้วจะมีโอกาสได้เงินเดือนสูงขึ้น เป็นที่เจ็ด หน้าชุดดวงศักระกูด ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อ ต้องการอนุปริญญาเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม ส่วนเหตุผลที่ทำให้เลือกศึกษาต่อมากที่สุด มีอยู่ 2 ประการ คือ ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพการงานในอนาคต ส่วนเหตุผลที่ทำให้เลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง มีอยู่ 2 ประการ คือ คาดว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วโอกาสหางานง่ายขึ้น ทุนทรัพย์ที่จะใช้ในการศึกษาต่อเพียงพอ และส่วนเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับน้อย มี 1 ประการ คือ ศึกษาต่อตามคำชักชวนของเพื่อน

จากตารางที่ 12 จากการศึกษาความคาดหวังหลังจบการศึกษาในด้านการประกอบอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษามีความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า เหตุผลที่ทำให้นักศึกษานเลือกประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก มีอยู่ 6 ประการ คือ ต้องการทำงานเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง ขณะที่ประกอบอาชีพสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ ต้องการมีประสบการณ์ในด้านการประกอบอาชีพ ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อมีไม่เพียงพอ ความรู้ทางด้านปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ความรู้ทางทฤษฎีที่เรียนมาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ส่วนเหตุผลที่ทำให้นักศึกษานเลือกประกอบอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง มีอยู่ 6 ประการ คือ มีพื้นที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ไม่มีความมั่นใจในการสอบเข้าศึกษาต่อสถานศึกษาอื่น ประสบการณ์พื้นฐานเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ สถานศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ ไกลจากบ้านเกินไป อาชีพที่จะประกอบเป็นอาชีพที่ทางรัฐบาลกำลังให้การสนับสนุน ผู้ปกครองไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ และเหตุผลที่ทำให้นักศึกษานเลือกประกอบอาชีพอยู่ในระดับน้อย มีอยู่ 1 ประการ คือ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดในการศึกษาต่อ

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อการจัดการเรียนการสอน

1. เนื่องจากผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม และมีรายได้น้อยต่ำ สถานศึกษาจึงควรดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และควรจัดทุนการศึกษาหรือกองทุนกู้ยืมเงินรัฐบาลให้ทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เนื่องจากผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมีรายได้น้อย สถานศึกษาจึงควรดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของนักเรียนอย่างใกล้ชิด และควรจัดทุนการศึกษาหรือกองทุนกู้ยืมเงินรัฐบาลให้ทั่วถึง

2. เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปและเป็นนักศึกษาที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดนครพนมเป็นจำนวนมาก ในการศึกษาค้นคว้าต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาต่อไป

5.2.2 เสนอแนะสำหรับการวิจัย

ควรมีการวิจัยความคิดเห็นและความต้องการในด้านอื่น ๆ เช่น ในด้านอาชีพอิสระต่าง ๆ ของนักศึกษาเพื่อพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการ ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

กรมอาชีวศึกษา. 2540. โครงการปฏิรูปการศึกษานกษัตรเพื่อชีวิต. กระทรวงศึกษาธิการ. 47 น.

กระเกษ บุญขาว. 2540. ความมุ่งหวังจบการศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา. กรุงเทพฯ : ปัญหาพิเศษปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 45 น.

จรี อมรัตน์. 2539. ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มเรียนทางไกลของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดนราธิวาส. กรุงเทพฯ : ปัญหาพิเศษปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์ - อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 143 น.

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. 2523. การสำรวจความต้องการต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 56 น.

นฤมล บุญนิ่ม. 2529. ความพึงพอใจในความสำเร็จในเชิงความคาดหวังการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ - อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 130 น.

บุญเรียง ขจรศิลป์. 2539. สถิติวิจัย 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : พิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์. 292 น.

ประคอง วรรณสุด. 2538. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช. 340 น.

ประยุทธ์ จารুবวร. 2531. ความคาดหวังของบิดามารดาในชนบทที่ต้องการศึกษาของบุตร.
กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
357 น.

ภิญโญ สาร. 2521. หลักการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สัมพันธ์พานิชย์. 296 น.

รมณีษ์ อภาภิรม. 2533. องค์การอาชีวศึกษาเกษตร. งานตำราและเอกสารการพิมพ์
คณะครุศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
กรุงเทพมหานคร. 91 น.

สมบัติ ชุมชุม. 2540. ความมุ่งหวังหลังจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักศึกษา
โครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร.
กรุงเทพฯ : ปัญหาพิเศษปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
36 น.

อภา ถนัดช่าง. 2521. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 90 น.

อารยา มุสิก. 2540. ความคาดหวังของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการ
ศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีต่อการศึกษาต่อ
และประกอบอาชีพ. กรุงเทพฯ : ปัญหาพิเศษปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง 35 น.

เอนก เพ็ชรอนุถนบุตร. 2522. การวัดและการประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 257 น.

อำนาจ บุญกองชาติ. 2540. ความคาดหวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสาขา
วิทยาลัยที่มีต่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ปัญหาพิเศษปริญญา
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 44 น.

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม. 2541. แผนการเรียนระดับ ปวช. เกษตรศาสตร์.
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม. (อัดสำเนา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 000.1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

4 มกราคม 2542

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิชาปัญหาพิเศษเรื่อง "ความคาดหวังหลังจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541"

ด้วยนางสาวธิดาวรรณ แสงสีบบ นักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำปัญหาพิเศษเรื่อง "ความคาดหวังหลังจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ปีการศึกษา 2541" ใน การนี้ทางนักศึกษาผู้วิจัยมีความประสงค์ให้นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาของท่านตอบแบบสอบถาม เพื่อนำผลไปใช้วิเคราะห์และประกอบการทำปัญหาพิเศษต่อไป

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงเรียนขอความอนุเคราะห์มายังท่าน เพื่อได้โปรดให้นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาของท่านได้กรอกข้อมูลตามความเป็นจริงในแบบสอบถาม โดยคำตอบและข้อคิดเห็นจากผู้ตอบใช้เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนเท่านั้น จะไม่ทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนแก่สถาบันหรือบุคคลใด ๆ ทั้งสิ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาผู้วิจัยด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายदनัย ดิษยบุตร)

รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

โทร. 3266052-101 ต่อ 2658-9,6071

โทรสาร 326-8506

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไปเพื่อการอื่นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง ความคาดหวังหลังจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักศึกษาโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม

ผู้ทำการวิจัย นางสาวธิดาวรรณ แสงสีบัว
สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช
ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ความคาดหวังหลังจบการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ไม่ต้องเขียนชื่อ-นามสกุล
3. โปรดอ่านคำชี้แจงในแต่ละตอนให้เข้าใจก่อนตอบแบบสอบถาม
4. กรุณาตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง
5. ข้อมูลที่ท่านตอบจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และไม่มีผลต่อการเรียนของท่าน

การวิจัยครั้งนี้ จะสำเร็จลุล่วง ไปด้วยดีก็ต้องอาศัยความร่วมมือจากนักศึกษาในการตอบแบบสอบถาม ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

นางสาวธิดาวรรณ แสงสีบัว

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นความจริงเกี่ยวกับตัวนักศึกษา หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง
2. อายุ.....ปี
3. คะแนนเฉลี่ยสะสมถึงภาคเรียนที่ผ่านมา.....
4. ภูมิลำเนา.....
5. อาชีพของผู้ปกครอง
 - () เกษตรกรรม
 - () รับราชการ
 - () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - () ลูกจ้างบริษัท
 - () ค้าขาย
 - () อื่น ๆ
6. รายได้ของผู้ปกครอง (ประมาณ).....บาท / เดือน
7. การศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองของนักศึกษา
 - () ไม่รู้หนังสือ () ป.6
 - () ม.3 () ม.6 หรือ ปวช.
 - () ปวส. หรือ อนุปริญญา () ปริญญาตรี
 - () อื่นๆ (ไปรกระบุ).....
8. เงินที่ใช้จ่ายในการศึกษาได้จากแหล่งใด (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () ผู้ปกครอง
 - () ทุนการศึกษา
 - () ทุนกู้ยืมรัฐบาล
 - () อื่น ๆ (ระบุ).....
9. ค่าใช้จ่าย.....บาท / เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. นักศึกษามีความคาดหวังอย่างไรหลังจบการศึกษา (ให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว)

- () ศึกษาต่อ (ให้ทำข้อ 1 – 12 ในตอนที่ 2)
 () ประกอบอาชีพ (ให้ทำข้อ 13 – 25 ในตอนที่ 2)

ตอนที่ 2 ความคาดหวังหลังจบการศึกษาของนักศึกษา

คำชี้แจง สำหรับผู้ที่เลือกศึกษาต่อให้ตอบแบบสอบถามเฉพาะข้อ 1-12 และผู้ที่เลือกประกอบอาชีพให้ตอบแบบสอบถามเฉพาะข้อ 13-25 เท่านั้น โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
เหตุผลที่เลือกศึกษาต่อ					
1. ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น					
2. ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ การทำงานในอนาคต					
3. ความรู้ความสามารถพอที่จะศึกษาต่อ					
4. ต้องการมีประสบการณ์ในการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น					
5. ต้องการอนุปริญาณ์เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม					
6. ทุนทรัพย์ที่จะใช้ในการศึกษาต่อเพียงพอ					
7. ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแล้วจะมีโอกาสได้เงินเดือนสูงขึ้น					
8. คาดว่าเมื่อจบการศึกษมาแล้ว โอกาสหางานง่ายขึ้น					
9. เป็นที่เชิดหน้าชูตาวงศ์ตระกูล					
10. ศึกษาต่อตามคำชักชวนของเพื่อน					
11. ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อ					
12. ได้รับการแนะนำจากสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตในการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
เหตุผลที่เลือกประกอบอาชีพ					
13. ความรู้ทางทฤษฎีที่เรียนมาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ					
14. ความรู้ทางด้านปฏิบัติที่เรียนมาเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ					
15. ประสบการณ์พื้นฐานเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ					
16. ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อมีไม่เพียงพอ					
17. ไม่มีความมั่นใจในการสอบเข้าศึกษาต่อสถานศึกษาอื่น					
18. สถานศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ ไกลจากบ้านเกินไป					
19. ต้องการงานเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง					
20. มีพื้นที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ					
21. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดในการศึกษาต่อ					
22. อาชีพที่จะประกอบกิจการเป็นอาชีพที่ทางรัฐบาลกำลังให้การสนับสนุน					
23. ผู้ปกครองไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ					
24. ต้องการมีประสบการณ์ในด้านการประกอบอาชีพ					
25. ขณะที่ประกอบอาชีพสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้					

ขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้